

T O N D A

3.

strana:

Úvodník	1
Noc s Andersenem	2 - 4
Zahradní slavnost	5
V městské knihovně	6 - 7
V naší knihovně	8 - 11
Soutěže	12 - 13
Povídky a básničky	14 - 20
Divoký nápad (co nás napadlo při vyučování)	21 - 23
Stránky zábavy	24 - 28
Stránky v angličtině	29 - 31

N^uše redakce:

Anička Hroníková (HrA), Hanka Rojťová (HR), Olga Hochmanová (Olča), Štěpánka Sýkorová (ŠS),
Karolína Zimová (KaZi), Josefina Anastázie Khunová (J.A.K.), Ota Píša (JOP),
Anička Macháčková (Áňa), Josefína Patoková (Pipi), Ivan Kapičák (I.K.), Tereza Musilová (T.M.),
Kateřina Ptáčková (Ptak), Anička Haltufová (Aha), Laura Klímová (LSK), František Miřácký (F.M.)

Ahóóój!

Prázdniny už klepají na dveře a školní časopis taky. V tomto čísle se můžeš těšit na skvělé počtení. Dozvíš se víc o Noci s Andersenem, přečteš si o Zahradní slavnosti a rozhovory. Nebudou chybět ani knihy a výsledky soutěží. Můžeš se těšit na povídky a básničky i jazykolamy. Nebudou chybět ani vtipy!

Přejeme Vám hezké zážitky o prázdninách.

Vaše Redakce

F.M.

Noc s Andersenem

Konala se 31.3.-14. ve čtvrtek v naší škole. Přišlo mnoho dětí z prvního stupně. Nejdříve, když všichni přišli, měly děti program ve třídách. Asi v 19:00 začala beseda s Janem Vodňanským. Byla plná jídla a dětí. Zpívaly se písničky a myslím, že se to všem líbilo. V 8 hodin skončila a děti šli do tříd. V půl deváté začala bojovka, kterou připravovali 5. třídy. Začínala ve velké šatně a končila v malé. Bylo to rozdělené na stanoviště. Na stanovištích byly vodníci, poupaty, ninjové, noční můry a malá holčička Amálka. Děti procházely až do půl druhé ráno! Když bojovka skončila, šli třídy spát a některé měli ještě nějaký program. Ráno, když jsme se probudili, museli všichni rychle vstát, umýt se a zabalit si. Když to udělali, nasnídali se a šli se učit. Myslím, že se to všem ohromně líbilo a také děkují panu Vodňanskému, že přišel.

Viktorie Kinzlová
5.A.

Rozhovor s panem spisovatelem Janem Vodňanským

Já jsem připraven, dámy a pánové, odpovídat na vaše dotazy.

Od jakého roku skládáte a píšete?

Prakticky od pubertálního věku, takže asi od sedmnácti. Ale předtím jsem psal básničky.

Co vás přimělo k tomu, abyste psal básničky?

Já jsem si rád hrál se slovy. Jako někdo si hraje s hračkami, tak já jsem si hrál se slovy.

Chtěl jste být vždy básníkem?

Ne, když mi bylo tolik jako je vám, tak jsem se každou chvilku rozhodoval pro něco jiného. Jeden týden jsem chtěl být bojovým letcem, další týden jsem chtěl být tankistou, což se mi dokonce splnilo. S básničkami jsem si už tehdy hrál. A pak když už jsem byl větší, tak mi šlo o to, pobavit ty ostatní. To vám musím zavzpomínat na to, jak jsem byl první den ve škole. Psal se rok 1947 a my šestiletí jsme šli do první třídy bez té průpravy, kterou měla většina z vás. My prvňáci, co jsme se navzájem vůbec neznali, tak jsme byli už dost vystresovaní, jak se dneska říká vyděšení z toho, že vůbec jdeme do té školy, a tam ještě zavládla taková naprostá psychicky vypjatá atmosféra, protože maminky, které nás měly doma, nikam jsme od nich neodcházeli, nikam nás nevodili, tak se shromáždili v té třídě. Tak jsme takhle seděli, tam byla paní učitelka a maminky plakali tím, že nás jakoby ztrácejí, takže děti vyděšené seděly v lavicích, nikdy předtím se neviděli, nikdy neviděli tu paní, co jim říkala, že bude jejich paní učitelka. Paní učitelka říkala: „Víte co, dneska se nebudeme učit, budu si s vámi hrát, nemusíte plakat, a tak kdyby někdo z vás uměl nějakou básničku nebo písničku, tak nás může pobavit.“ No a to ještě dorazila úplně. Protože ty děti když věděly, že tam pláčou maminky a ještě neznámá paní po nás něco chce, tak místo aby něco skutečně zazpívaly nebo řekly, tak vlezly pod lavice aby se skryly, já jsem taky chtěl lézt pod lavici, jako s ostatními, ale už ve mně byl ten, na koho se ptáte, ten který měl touhu už v šesti letech pobavit ty ostatní. Já jsem totiž narozen ve znamení blíženců, takže jako blíženec mám v sobě dva lidi, jeden něco chce a druhý chce pravý opak. Jeden já chtěl zalézt pod lavici a druhý naopak mě táhnul nad tu lavici, tak jsem vstal. Tam liduprázdné lavice, všichni zalezlí a já jsem zazpíval: „Já mám vlasy dozadu učesaný jsou to vlasy Sorelou namazaný, Sorela je na vlasy výborná věc, namažeš jednou, dvakrát, hlavu máš jak Moravec“ A teď se to prolomilo. Paní učitelka se začala smát, maminky se začaly smát, děti jak viděly, že zavládla velká pohoda, tak vylezly z pod těch lavic a teď byly uvolněné už nebyly tak vyděšené a já jsem si v těch šesti letech uvědomil, jak je důležité ve správnou chvíli na správném místě zazpívat tu správnou písničku. On ten Moravec byl ministr, který se zaprodal okupantům a měl úplně holou lebku.

Řeknete nám svoji první báseň?

Ta byla taková nezajímavá, tam se pořád rýmovalo pobřeží a nábřeží, takže to bych asi dneska nerecitoval. Tak já vám zarecituji báseň ze začátku: „Ani jsem si nepovšiml, je to vraník nebo šiml, zajisté však ušlechtilý kůň“ Tak to byly takové první pokusy nebo: „Přijede dóže z Benátek, pošlete pro karbenátek, pošlete Ančí pro kančí, ať běží, ať tam třeba dotančí, až večer zavoní harmonikou odejde pan dóže za Monikou bude k ní kráčet skrz listí kam až to nikdo nezjistí a my dříve než se vrátí dóže, musíme připravit i lože.“

Při psaní jaké básničky jste se nejvíc bavil?

No zrovna jedna z nich je tahle a je jich ještě několik dalších.

Jak vás napadla báseň Když jde malý bobr spát?

Tehdy existovalo v Československém rozhlasu vysílání pro děti. My už jsme předtím s panem Skoumalem složili nějaké písničky do rozhlasových pohádek. A tak se na nás obrátila holčička, která viděla bobra. Za den jsem vymyslel básničku, a další den už jsme měli píseň.

Kde vás napadají básničky?

No to bývá různé. Mám takové malé papírky pořád po kapsách a musím si to třeba v tramvaji nebo v kině po tmě naškrábat, protože kdybych si to nenapsal, tak to pak zase vytěsňuje další nápad.

Napadla vás dnes nějaká báseň, nebo napadá vás teď?

Teď ne, teď si s vámi povídám. Ale určitě až pojedu domů tramvají, tak mě napadne.

Poznávají vás někdy lidé, když jdete po ulici?

Jo poznávají. To jsem dokonce měl takový zážitek, když můj syn šel do první třídy a holčičky po mně chtěly autogram, a pak jsem slyšel jak říká: „Kdo to je?“ „Já nevím, ale znám ho z bedny.“

Co vás baví mimo psaní básniček?

Mimo? Hodně cestování.

Děkujeme za rozhovor

JOP

Zahradní slavnost

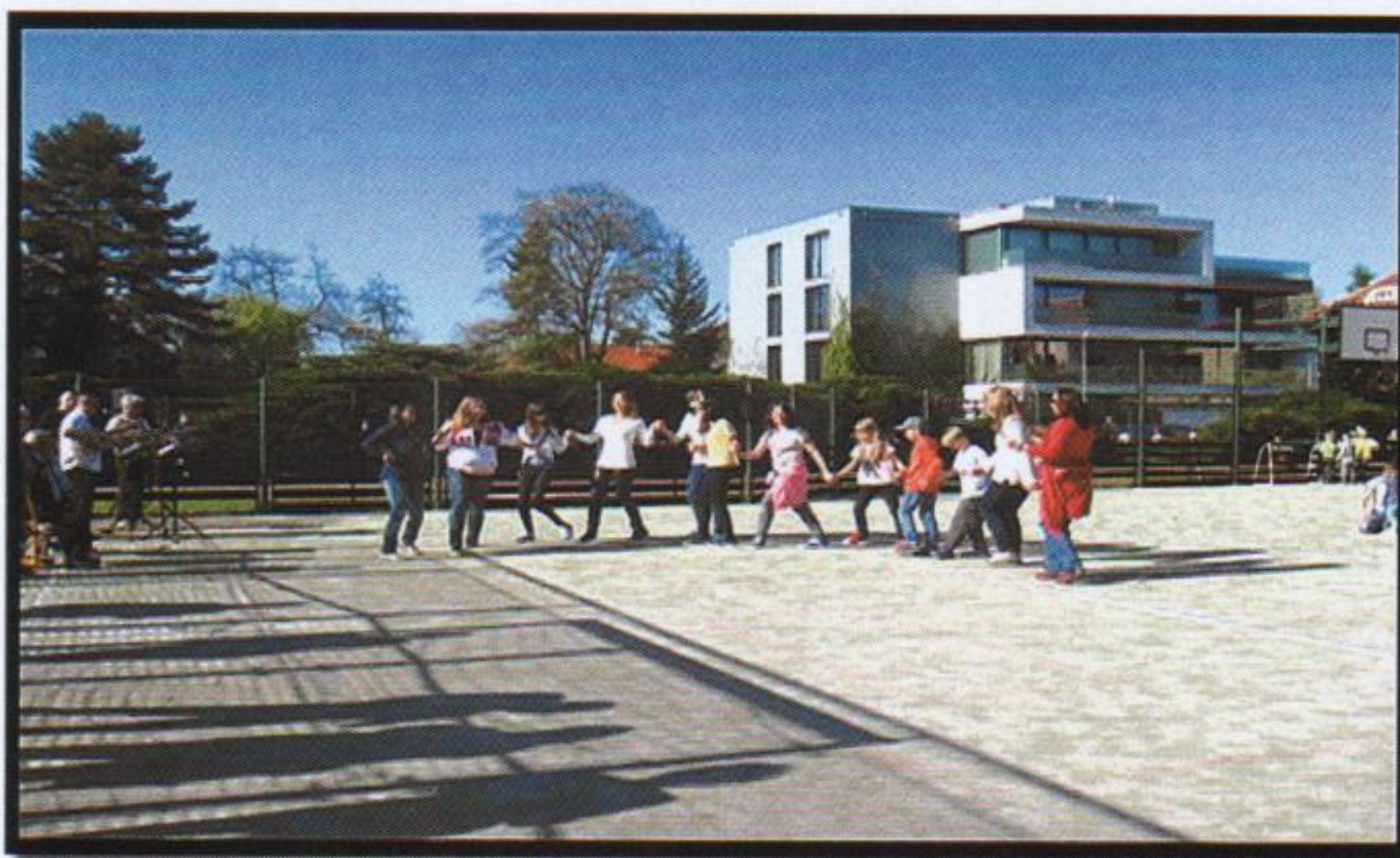
Reportáž z tradiční školní akce očima týmu žáků ze 6. A.

Tento rok se třídy prvního stupně převlékly za obyvatele různých zemí, kteří nám předvedli svou kulturu a prodávali svá tradiční jídla.

Byly zde země jako Irsko, Velká Británie, Japonsko, Amerika, Řecko a mnoho dalších.

Nám se velmi líbilo Irsko a Řecko. Když je už řeč o Řecku, tak samozřejmě nechyběly tance, které jsme MUSELI vyzkoušet! Bylo to celkem vtipné, když jsme se učili kroky, hlavně pro nás kluky to nebylo lehké. Ale přesto jsme se tanec naučili. Kapela byla výborná a zpěvačka byla skvělá...

Rozhodli jsme se poptat se pár lidí na nějaké otázky:

Jak se vám líbí slavnost? Odpovědi byly následující: **Moc se nám tady líbí...Mnohem lepší než posledně.**

Co všechno jste ochutnali? Odpovědi zněly: **Zkusila jsem suši a moc mi chutnalo...Mně chutnalo vše.**

Zatancovali jste si? Samozřejmě, proč bych neměla?... **Netančil jsem, protože jsem to nestihnul.**

Celkově se nám slavnost líbila jako všechny ostatní akce pořádané školou.

A s touhle BOMBOU se loučíme!! Tým profíků se skládal z Matěje, Kuby, Anny, Jiřího a Terezy S., 6.A

Náš rozhovor v knihovně

Kolik knih máte asi v knihovně?

Městská knihovna v Praze vlastní asi 2 miliony knih, CD a DVD, na naší dejvické pobočce je přibližně 50 000 svazků.

O jaké tituly je největší zájem?

Každý čtenář si půjčuje to, co ho zajímá, ale hodně si u nás v knihovně dospělí půjčují detektivky a příběhy o lásce. Děti si půjčují rády o upírech, strašidelné a dobrodružné knížky.

Já mám ráda Sherlocka Holmese.

No, ten je výjimečný, to je hvězda.

Chodí se návštěvníci často ptát na vaše doporučení?

Často, protože když někdo přijde do knihovny, tak se může cítit v tom množství knih ztracený. Knihovník pak rád poradí.

Když je tady přes 50 tisíc výtisků, tak se nedivím, že se tady ztratí.

Systém uspořádání je jednoduchý a dá se rychle pochopit. Když čtenář přijde jednou, dvakrát, a nechá si to vysvětlit, tak už si potom najde všechno.

Jaký žánr vede?

Řekla bych, že obecně asi fantasy, protože ta se čte tak od 4. třídy až do dospělosti. Žánr fantasy mají rádi skoro všichni.

Jak často kupujete nové knížky?

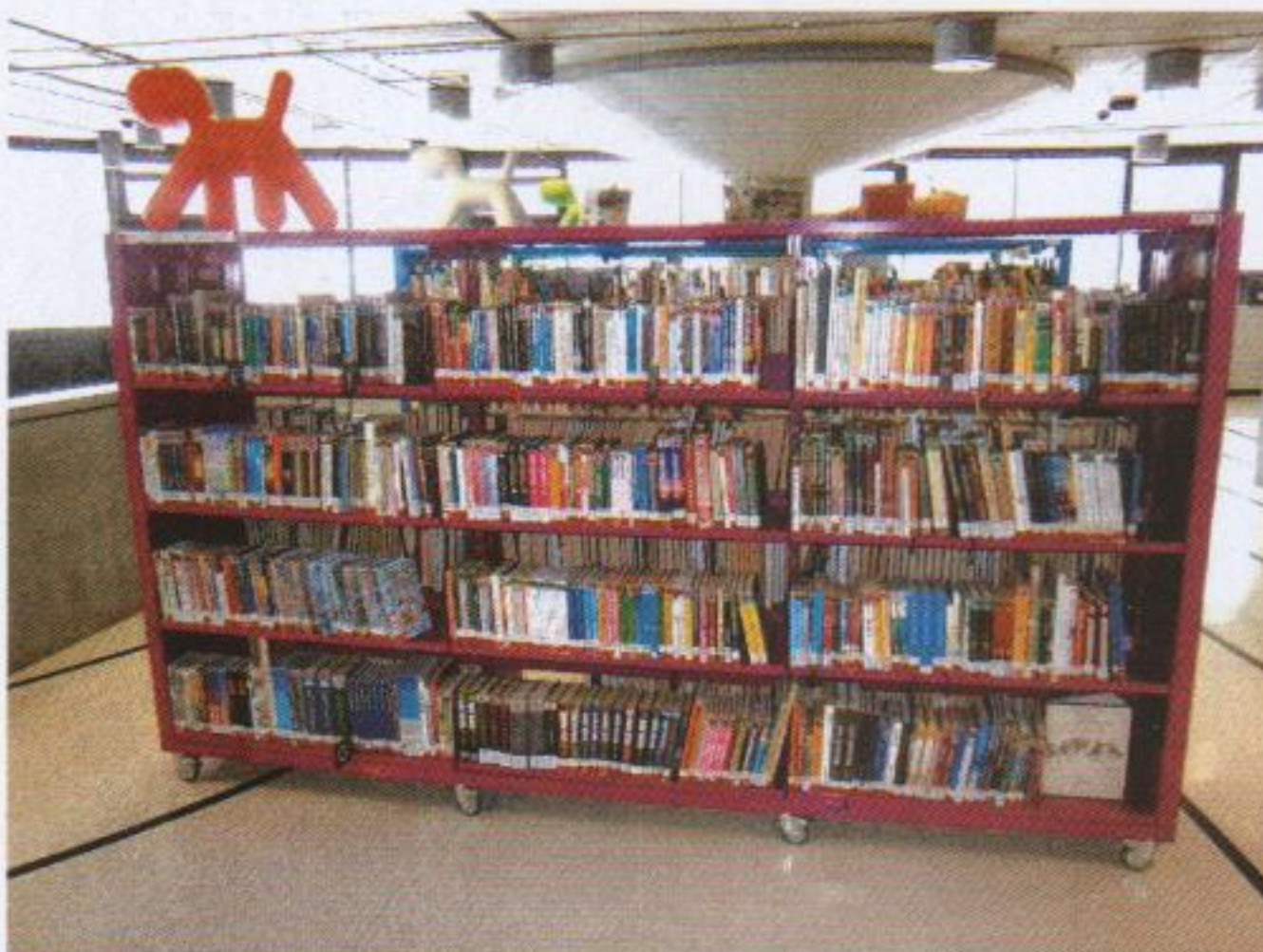
Knížky se kupují průběžně, jenomže to se nezařizuje u nás. MK je natolik veliká, že nákup knih mají na starosti knihovníci, kteří se starají jen o nakupování nových knih, je každodenní. Na naší pobočku dostáváme dvakrát týdně asi po šedesáti novinkách.

Odcházejí někdy staré knížky do důchodu?

No, to určitě, protože když se knížka půjčí tolikrát, tak je zašpiněná a někdy potrhána (Takový Harry Potter se půjčí v průměru 100x). Je třeba takovou knihu vyřadit. Ty hodně poničené jdou do sběru a ty, které jsou použitelné, jdou do našeho zásobního skladu v Jenči a dvakrát do roka je vždy výprodej knížek.

Děkujeme za rozhovor.

HR

Chodíme do knihovny už od první třídy. Chtěla bych, abychom chodili pořád. Knížek jsem si půjčila hodně, byly moc hezké. Vždycky, když do knihovny přijdeme, tak se dozvím hodně věcí. Nejvíce se mi líbilo Potouši. Do knihovny chodíme každý měsíc. Nikolasova babička paní Kiknave lidze nám čte knížky a je v nich spousta obrázků.

Kačka Šestáková 2.A

V NAŠÍ KNIHOVNĚ

Byli jste už v naší knihovně?

Pokud ne, tak neváhejte, najdete v ní mnoho zajímavých knížek, jako třeba: To je Austrálie od Miroslava Laška.

Už každý z nás se už s Austrálií seznámil - aligátory, medvědci koalové, ale věděli jste, že královská botanická zahrada v Melbourne patří k nejkrásnějším a také největším na světě? Pokud ne, vyberte si jednu z knížek Miroslava Laška a objevte svět.

HrA

To jsou Benátky

V Benátkách se vše odehrává na vodě.

V těchto knize jsou opravdu věci o Benátkách,
lodičkách a rajmavých starbách.

Napsal ji Michal Lašek a vydal více, také
rajmavých knih.

Knihu bych doporučil 1-5. třídám.

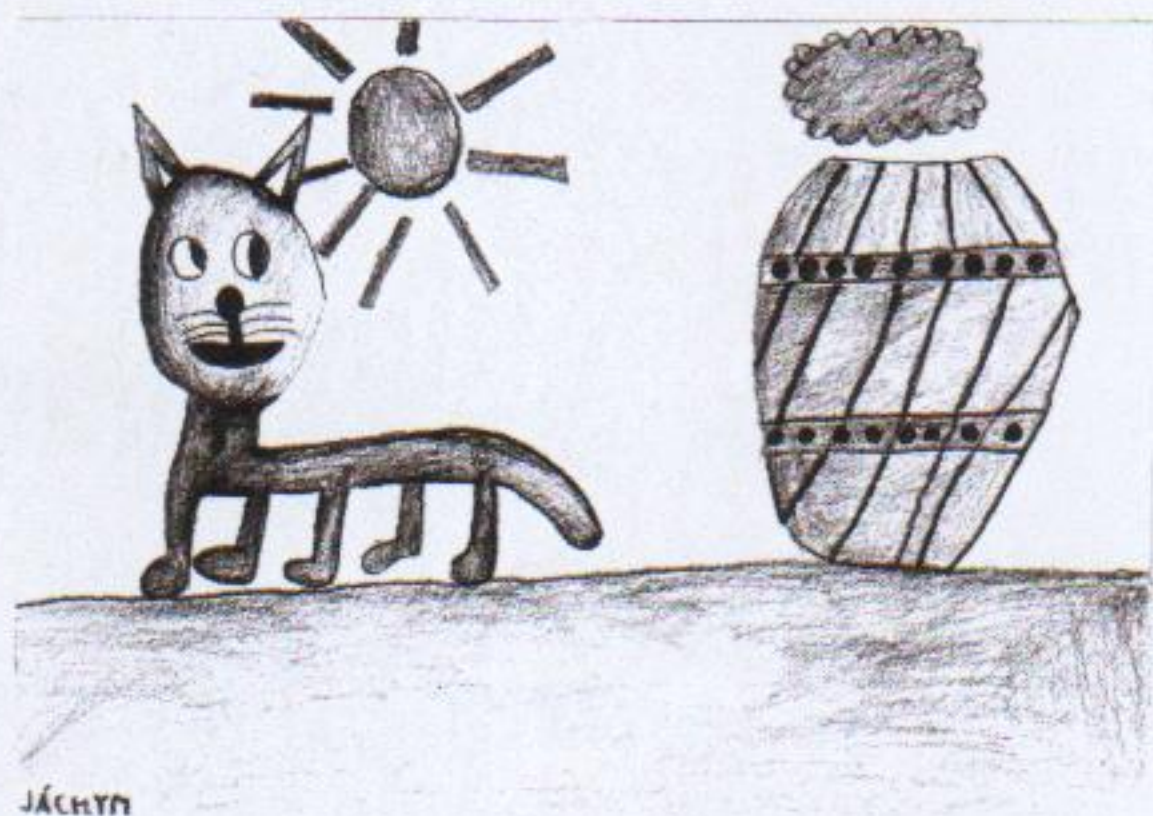
F.M.

HrA

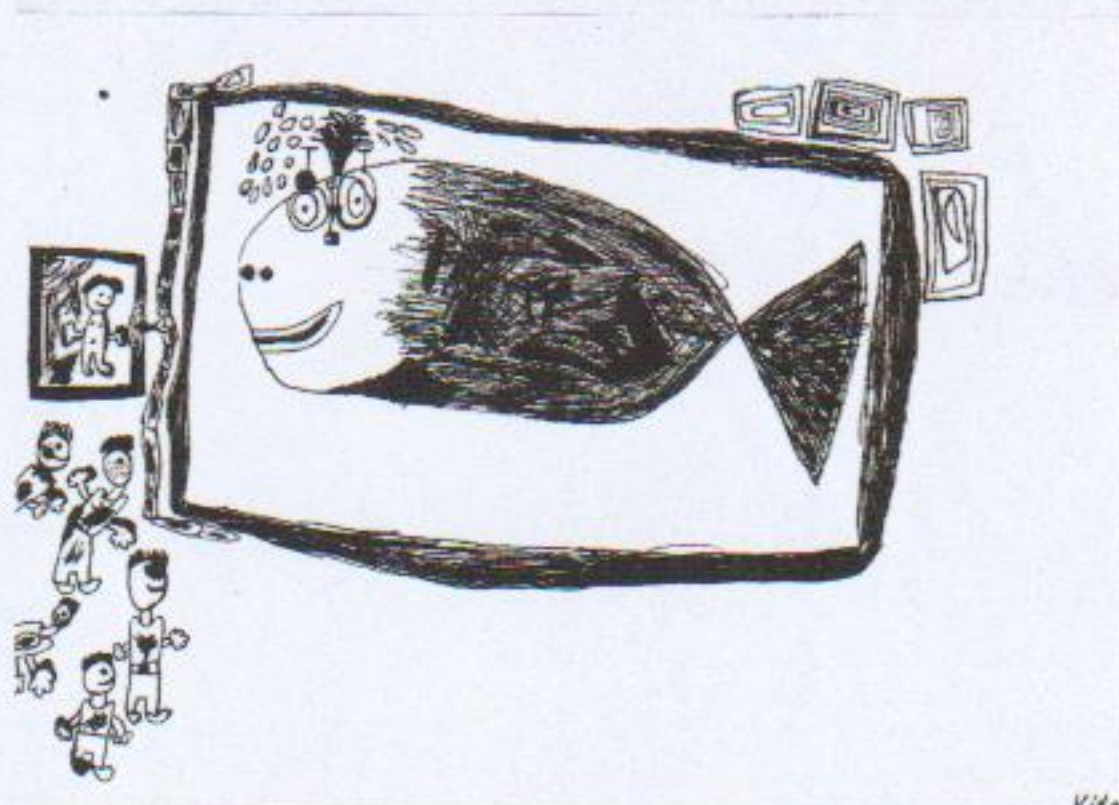
Jiří Trnka Zahrada

Je to moc hezká knížka moc se mi to líbilo, kdy si psi vyprávěli co se jim přihodilo a nebo jak jim sloni hráli divadlo a taky jak moucha byla celá umazaná od sazí a napsala co se hraje v divadle. Zaujalo mě, jak jsou nádherně namalované obrázky. Bob 2.A

Zahrada je nádherná kniha. Pět kluků šlo do školy, ale zabloudili. Lampy je dovedly k tajemným vrátům. Chtěli se podívat za vrátka, ale bylo zamčeno. Odemkli je parníkem. V zahradě byl zlomyslný kocour, moudrý trpaslík a velryba. Kocour si s nimi hrál a zlobil je, za velrybou se u dělali výpravu.

Vítek 2.A

PERCY JACKSON – ZLODĚJ BLESKU

Autor : Rick Riordan

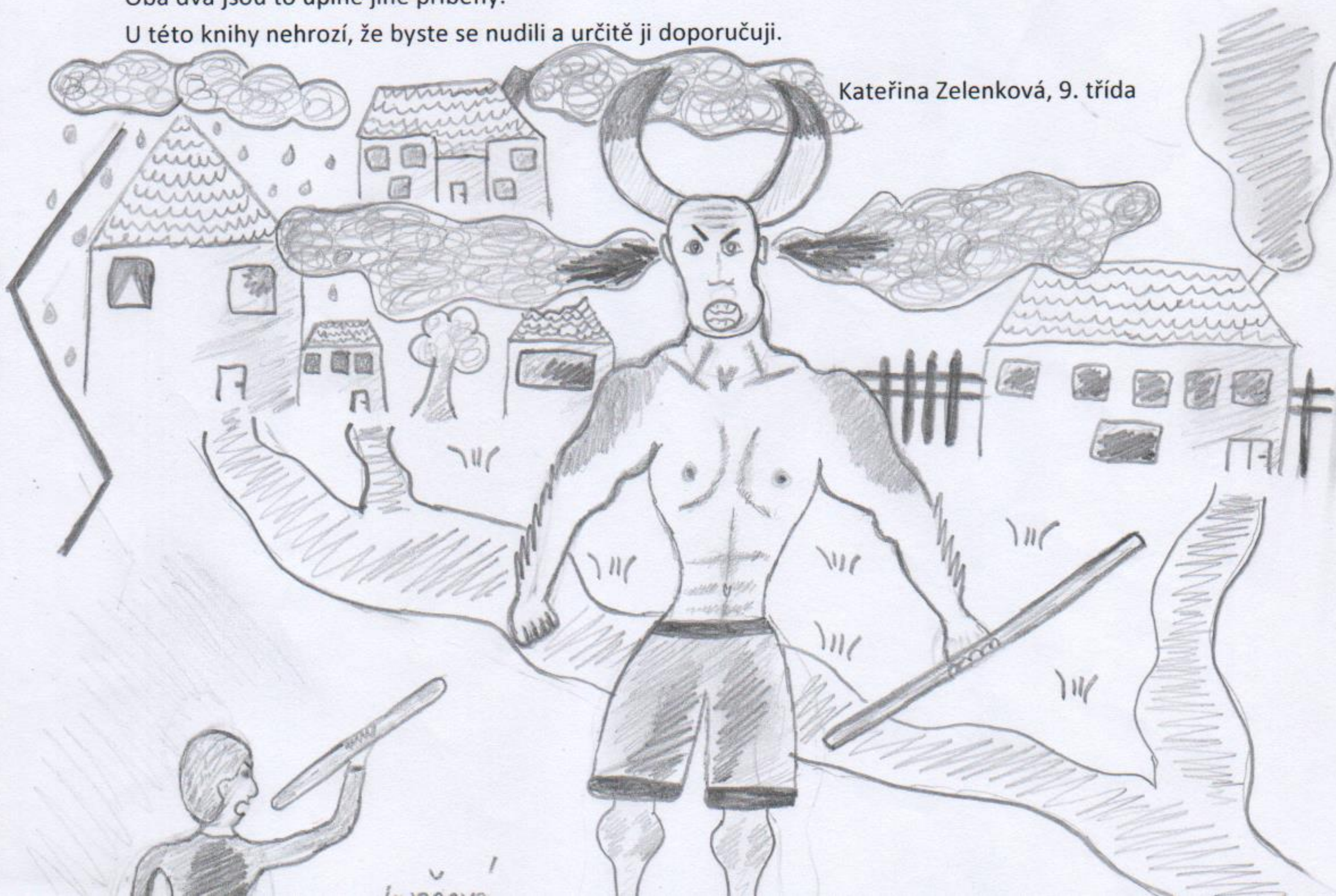
Percy to nemá v životě jednoduché, ve svých dvanácti letech stihl vystřídat šest škol. Je dyslektik a hyperaktivní s poruchou pozornosti. Žije jen se svou matkou, která se provdala za "Smraďocha" Gabea, se kterým se Percy nesnáší. Svého otce nikdy nepoznal, prý se ztratil na moři. Ale pak se vše změnilo. Percyho učitelka matematiky se proměnila v krvavou příšeru a jeho kamarád je satyr, stvoření, které je napůl člověk, napůl kozel. Na scéně se objeví řeční bohové a zvláštní letní tábor polobohů. Vládce bohů, Zeus, má na Percyho spadeno a obviní ho z krádeže jeho zbraně. Očistí Percy své jméno a najde pravého zloděje? Dokáže zjistit, kdo je jeho otec? A stihne vrátit bájný blesk, než se rozpoutá válka mezi bohy?

Příběh Percyho Jacksona je přímo strhující a nedokážete se od něj odtrhnout, dokud ho nedočtete.

Kniha je velmi čtivá a napínavá a líbil se mi humor hlavní postavy. Už po vtipném úvodu přichází akce. Z knihy se můžete i hodně naučit z řecké mytologie, kde vystupují postavy jako Mínotaurus, Chiméra, nebo Medúza. Po většinu příběhu jsem se smála, nebo četla se zatajeným dechem, protože v této knize se pořád něco děje. Příběh se odehrává v současnosti a prolíná se s mytickými světy a bytostmi, což na mě udělalo velký dojem. Koho by napadlo, že Hádés, bůh podsvětí, sídlí v Los Angeles? Nebo že se Olymp, sídlo bohů, vznášá nad Empire State Building? Pokud někdo z vás viděl film, tak ho nesmí srovnávat s knihou! Oba dva jsou to úplně jiné příběhy.

U této knihy nehrozí, že byste se nudili a určitě ji doporučuji.

Kateřina Zelenková, 9. třída

{ VÝSLEDKY SOUTĚŽE ♥ }

Z MINULÉHO ČASOPISU
TONDA
JSTE VYBRALI OBRAZKY ZE
SOUTĚŽE O NEJHEZČÍ -
OBRAZEK NA TÉMA PROBV-
ZENÍ

- ✿ 1... MÍSTO - HUGO WEISS (2.A)
2... MÍSTO - STEINBAUER^{PETR} (1.A)
3... ADÉLA LEPKOVA' (4.A)

šs

Hlasujte v soutěži o nejlepší obrázek na téma Výlet.

1

2

3

4

5

6

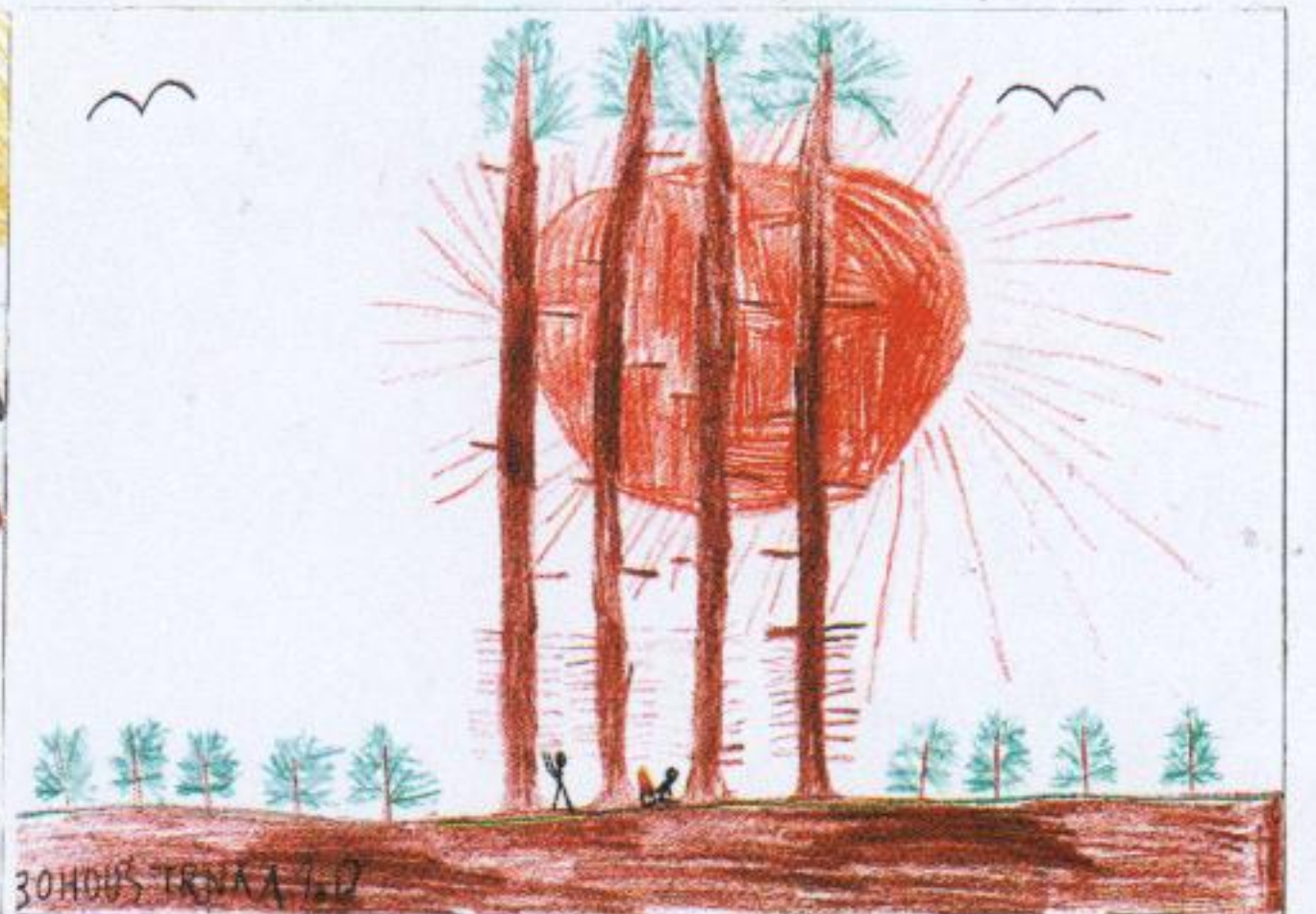
7

8

9

10

11

12

Město

Já jsem Praha. Jsem všude kolem vás. Jsem už hodně stará, ale cítím se tak na 20.

Pověst o mém vzniku všichni znáte, jsou různé, ale já mám ráda tu, jak někdo udělal práh domu a Libuše se svými věšteckými schopnostmi řekla, že tady je město veliké a tak dále.

Začala jsem jako vesnička, která rostla a rostla a já se začala zajímat, co je okolo mě. Jednoho dne kolem mě postavili zeď a já měla po koukání.

Když si vzpomenu, kolik bitev a válek jsem přežila, hrnou se mi slzy do očí, ale to odbočuji. Byla jsem také městem, které se zapsalo jako sídlo většiny panovníků, co v mé zemi vládlo.

Jednoho dne nastoupil na trůn takový mladíček, moc jsem mu nevěřila, ale to byl „kádr“, měl mě rád a snažil se mě zvelebit, postavil na mně katedrálu sv. Víta a Karlův most.

Všichni se ke mně chovali mile až do velké války, kde jsem utrpěla škody jak na mně, tak na životech, jak je mi smutno po těch studentech, kteří za mě bojovali. A ty barikády, co tu všude byly. Nenávidím tanky, protože mi zabíjely obyvatele a víte, jak to bolí, když vás přejede tank?

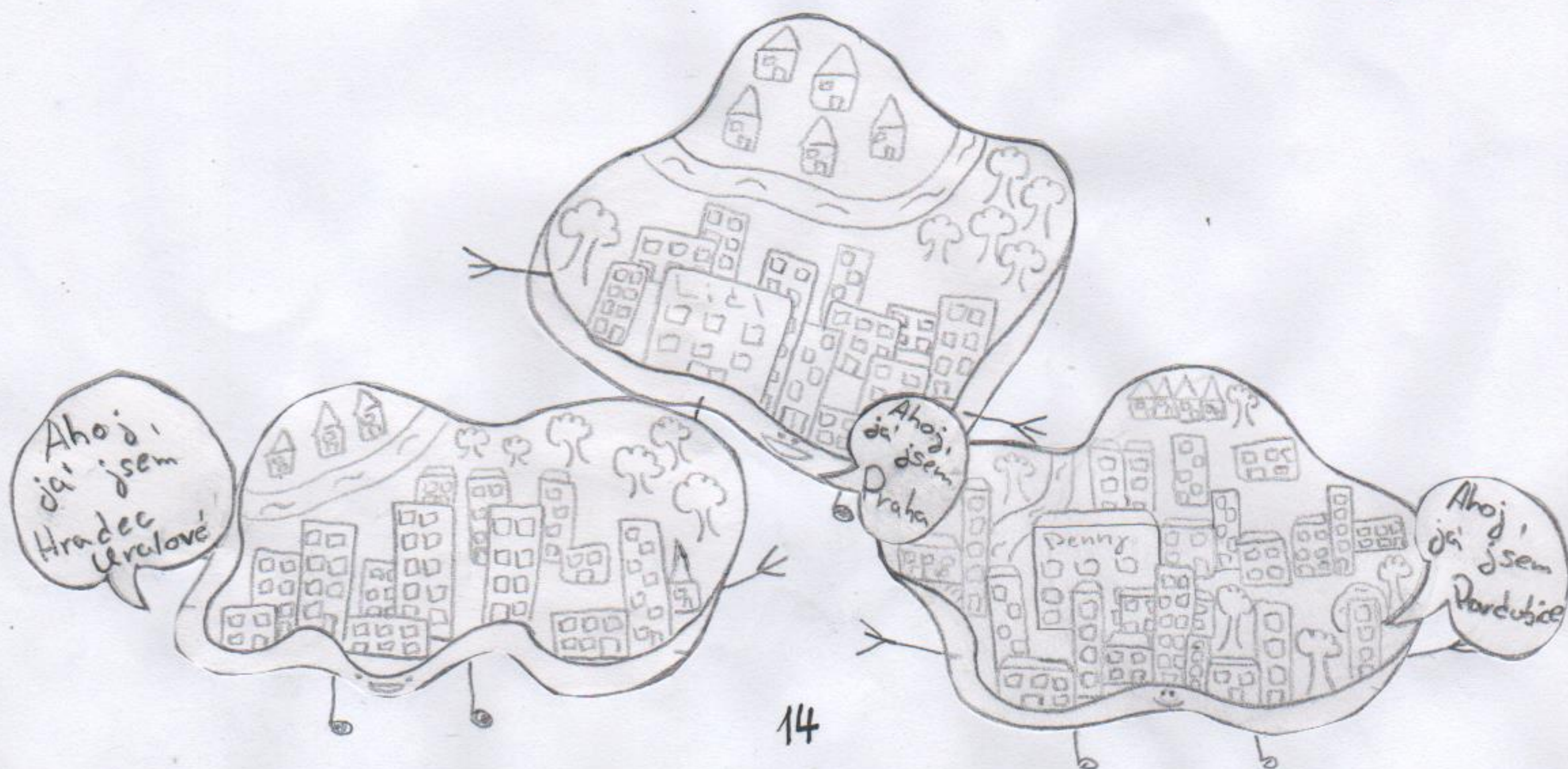
Po válce to bylo chvíli lepší, ale pak to bylo ještě horší, no, pořád lepší, než válka. Moje země nemohla nikam vycestovat a přinášet nové zprávy ze světa.

Pak bych chtěla uctít památku Jana Palacha a jeho kamarádů, kteří za mou zem bojovali a padli. Na zmar to nebylo, ale stejně, to oni si zaslouží být nazýváni vlastenci.

Je mi ctí, že jsem vám mohla vyprávět můj příběh a mohu vás poprosit, jestli byste na mně nestavěli tunely, které stojí miliony a pořád padají? Děkuji vám za pozornost,

vaše Praha.

HR

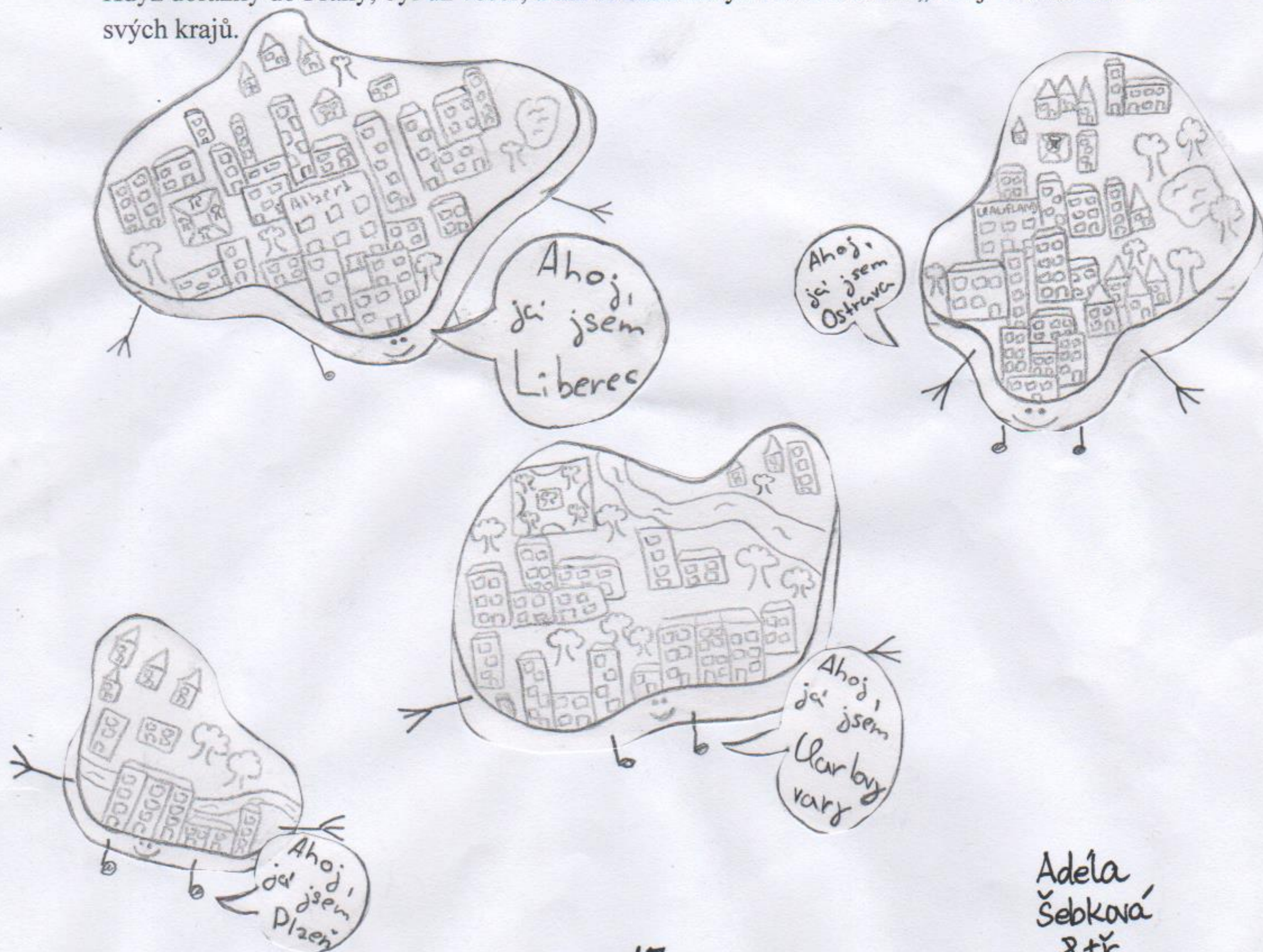
Dobrodružná cesta města Liberec

Bylo jednou jedno město Liberec. Liberec bylo velmi zvědavé město. Mělo rádo dobrodružství, zábavu a legraci. Jednou Liberec přemýšlel, jaké by to bylo navštívit ostatní města, jako je třeba Plzeň nebo Vysočina. Přemýšlel a přemýšlel a nakonec došel k závěru, že půjde navštívit nějaké známé stavby nebo i něco jiného do všech měst České republiky.

Tak se zvedl a vesele si kráčel do Karlovarského kraje a to konkrétně do města Karlovy Vary. Pěkně si to město prošel a pak šel dál do Pardubic. Ale najednou, když se chtěl vzdálit, se město Karlovy Vary zvedlo a začaly si spolu povídat a rozhodly se, že půjdou do Pardubic spolu.

Když se v Pardubicích podívaly na velkou pardubickou, kterou chtěla obě města vidět, tak šly dál do kraje Vysočina, do města Jihlava. Takhle města pokračovala i do dalších hlavních měst krajů České republiky a pokaždé s sebou vždy vzala každé město, které navštívila. Liberec byl tak nadšený, že se konečně může vydat na cestu po České republice a užíval si ji tak, jakoby to byla jeho poslední cesta. Poslední návštěva byla v Praze, kde navštívily spoustu památek.

Když dorazily do Prahy, byl už večer, a tak se rozloučily. Města si řekla „Ahoj“ a vrátila se do svých krajů.

Adela
Šebková
8.tř.

Nevěstin závoj (napsala Anna Hroníková)

Dokončení z minulého čísla:

Larisa se probudila do deštivého dne, a protože neměla co dělat, přemýšlela celý den o svém podivném snu. „Co jste tím myslela paní Marksová?“, ale dáma v bílém jen zadumaně hleděla Larise do očí.

Nadešel večer a Larisa věděla, že musí bojovat, ale jak, jak má bojovat, když neví s čím a proč. Chvilí trvalo, než začala být Larisa unavená, ale přeci jen zavřela oči a upadla do tvrdého spánku.

Stála u dveří velice starých na pohled, měly oškrábanou zelenou barvu a klika, která byla nejspíš dříve zlatá, byla stříbrná. Zazvonila, ale nebyla si jistá, zdali zvonek funguje, protože byl velice podobný klice na dveřích. Otevřela jí žena v květovaných šatech, postaršího věku, s vlasy spletenými do dlouhého copu.

„Jen pojd' dál,“ nabídla jí žena.

„Děkuji,“ odpověděla jí Larisa, přičemž vešla lehkým krokem do útulné místnosti. Žena jí nabídla, aby se posadila a optala se, zdali si nedá čaj.

„Ano, moc ráda, děkuji,“ odpověděla Larisa s úsměvem a rozhlížela se po místnosti. Náhle spatřila něco zvláštního, malá dvířka, která měla stejnou barvu, jako zdi. „Zajímalo by tě, co za těmi dveřmi je?“ optala se dáma. Larisa přitakala. „Tak se běž podívat,“ a dáma jí pokynula směrem ke dveřím.

Larisa se zvedla ze židle a pomalým krokem se blížila k dvířkám, pootočila klikou a zatáhla směrem k sobě. Náhle uslyšela jakési hádající se hlasy.

Obrátila se na starou dámu, která na ni pouze hleděla, Larisa se zhluboka nadechla a po čtyřech se vydala uličkou k neznámým hlasům.

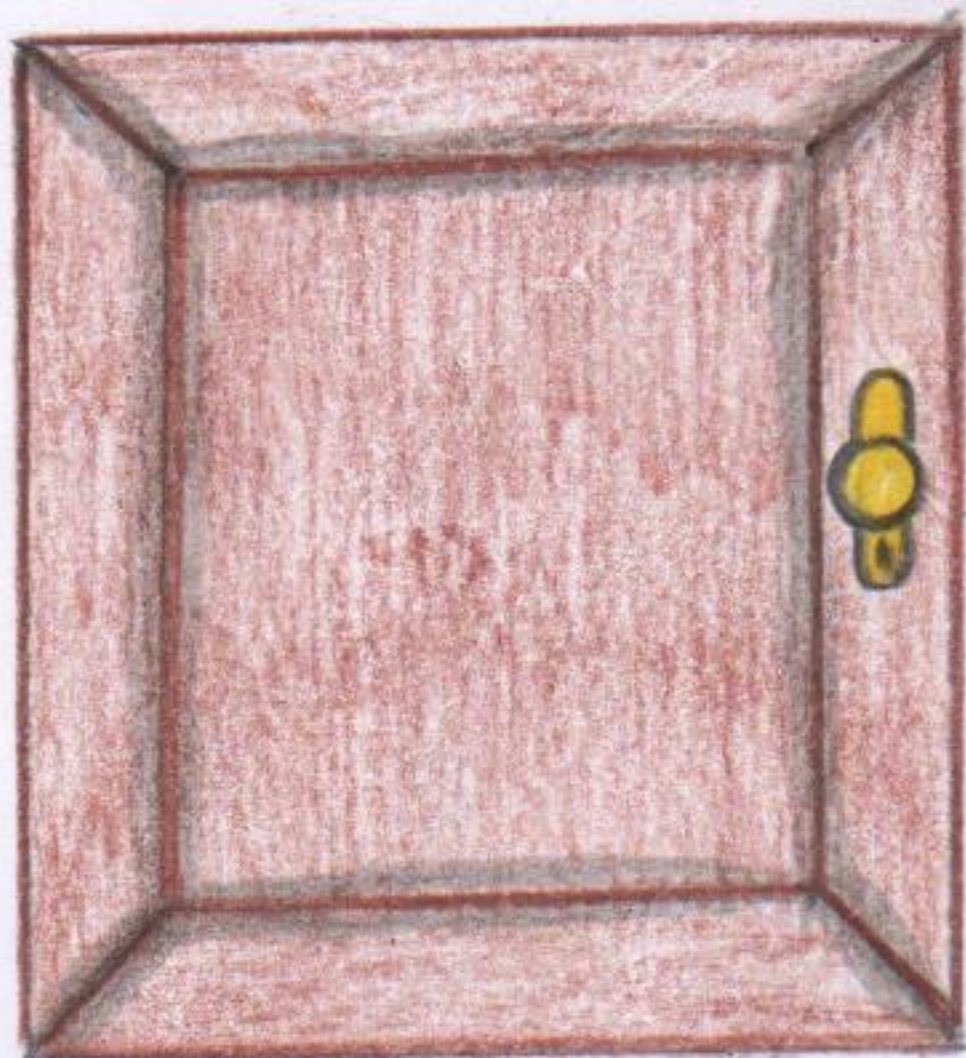
Náhle spatřila světlo a zřetelněji uslyšela hlasy, které jakoby někoho povzbuzovaly. Když byla venku z tunelu, objevila se na jakémsi náměstí. Kolem dokola stáli lidé a hleděli doprostřed, kde se cosi tyčilo. Když se Larisa proplížila davem více doprostřed, spatřila šibenici.

Náhle řev davu zesílil, ale Larisa nevěděla, co jej popudilo. Jakýsi muž, který stál vedle ní, řval „Pověste ji!“ Larisa se otočila směrem, kterým se muž koukal, přičemž spatřila tu samou dámu jako v lese.

Byla oblečena do těch samých šatů a měla svázané ruce, aby nemohla klást odpor. Když žena kolem Larisy procházela, podívala se na ni pohledem, který vypovídal o únavě a smrtelné hrůze.

Larisa nevěděla, co má dělat, a tak se jen dívala. Když došla nevěsta k šibenici, jakýsi muž spustil: „Tato žena odmítá vzít si svého chotě, a proto je odsouzena k smrti!“ Larisa nemohla uvěřit svým uším, ale když pohledem zavadila o muže vyvolávajícího rozsudek, spatřila, že v ruce drží nevěstin závoj.

Larisa se rozeběhla davem. Když se dostala k muži se závojem, popadla závoj a hned ho vložila nevěstě do dlaní. Náhle se vše kolem Larisy začalo točit ve víru, slyšela řev... bolest... a strach, nemohla otevřít oči, bála se, co spatří, ale náhle vše ustalo. Larisa se ocitla ve svém pokoji. Když pohlédla do křesla paní Marksové, nikoho nespatriila, pouze... bílý závoj.

Jakub Jech, 6.B

Jarní sen

Je první jarní den,
těším se, až půjdu ven.
Až půjdu zas ven,
a bude sváteční den.

A až přijde ten čas,
já vrátím se zas,
vrátím se zpět,
bude ptačí zpěv znět.

Pak teprve poznám,
že přišel čas,
vrátit se zas.
Pak budu mít volný čas,
poznám pár přírodních krás.

Vyrostou zas další domy,
pokácejí další stromy.
Stromů rychle ubývá,
domů zase přibývá.

Jdu zase ven ...
V tu chvíli se probudím,
tenhle sen zapudím.
Je slunečný den ...

Nikola Langerová, 8.třída

Jarní den

Byl to jeden jarní den,
kdy venku všechno kvetlo.
Tak krásný třeba jako sen,
jak první denní světlo.

Tu nové květy pučí
a první včely vzlétly.
Tu čmeláci zas bručí
a keře už rozkvetly.

Paprsky ohřívají zem,
vzduch už krásně voní.
Toužím podívat se sem,
na louku plnou koní.

Den dneska byl takový,
plný krás, tepla a vůně.
Úžasný, jak květ makový
a záhadný jak tůně.

Tomáš John - 7.A

Jaro

Jaro
Jaro, jaro, jaro,
co se stalo?

Zima končí,
žádný mráz,
sněhuláci padají
na rozteklou hráz.

Náhle vyjde
slunce zas
a už není
žádný mráz.

Matyáš Kohout, 7.B
Jarní báseň

Schovat se za pecí,
teple se obléci.
To se v ten zimní čas,
každému vyplácí.

Nebe je pod mrakem,
vidím však náznakem,
že zima odchází
slunečním zázrakem.

Šepotem do uší,
každý z nás vytuší,
že samo jaro,
krutý mráz přeruší.

Přece je to znát,
vše začalo tát.
Raduj se ze slunce,
dokud jsi mlád!

Na malou chvíli,
byl náš kraj bílý.
Pod světlem jara zviš,
že příroda sílí!

Jednoslabičné příběhy

inspirované pohádkou Jana Wericha Chlap, děd, vnuk, pes a hrob z knihy Fimfárum.

Pan Tom

Byl pán, ten měl psa a ten pes měl kost. Pán a pes šli do míst, kde byl les a tam byl dům ze skla. Už tam byl kůň. Pán se šel mýt. Když pes šel pro míč na loď, pán si šel hrát. Pán měl svůj dům rád. Ten pán byl moc moc rád, že měl psa.

Měl rád sůl. Měl nos a úl na med. Měl tak moc včel a moc koz. Byl jak v Oz. Měl svou loď. Byl to pan Tom.

Jiří Němec a Vojtěch Bílek, 6.B

Pán a pes

Žil byl pán a ten pán měl psa. A ten pán měl sklep, kde si hrál se psem. Pán měl psa rád, byl s ním vždy rád. Pes si vzal míč a šel si s ním hrát ven, kde za ním šel pán. A se psem si tam hrál. BUM! PRÁSK! MLASK! Had sněd psa. Pán říz. Pes skok ven.

Tomáš Čelikovský, Josef Novotný, 6.B

PES V HADOVI

(Inspirováno filmem Malý princ)

J.A.K

DETEKTIVKA

Detektiv si dnes koupil nový pokoj v New Yorku.

Pan Williams mu ukazuje celý pokoj se vším nábytkem.

Když se ocitnou na terase, tak mu taky ukazuje květinu magnolii.

Jelikož slunce hodně svítí a detektiv se lupou kouká na květinu, tak magnólie začne pomalu hořet.

Pán Williams začne nepříjemně křičet: „ááá!“.

Naštěstí má u sebe detektiv vodu a tou oheň uhasí.

Další den jde večer detektiv po ulici a zahalédne tam okradenou ženu a utíkajícího muže.

Detektiv běží po stopách muže a sleduje ho.

Jelikož už je skoro noc, tak si detektiv zapálí zapalovač a v tu chvíli začne utíkající pán křičet „ááá!“ a utíká ještě rychleji, až ho nakonec detektiv ztratí.

Detektiva stopy dovedou až k hospodě.

Jsou tam jen tři lidi, zjistí si od nich jména a dozví se, že v hospodě jsou Ben Williams, James Bieber a Anna Popins.

Koho byste obvinili ?

Aňa a Pipi

Začátek příští detektivky

Detektiv dnes dostal dopis, na kterém je napsáno:

Dggoggbggrggýgg dggegngg rggyggchgglggeg

pggřggigjggeggd'ggtgggeg dgoggg Lggognggdgýggnggagg

Vyřešte co odesílatel v dopise psal:

JOP

HA'DKA

Johls Ede Mann

JEŠTLA TO MYSLÍŠ
VAZNEŠ TAK MI TO ŘEKNÍ

RAZNEŠ! Jaky
M. CHCEŠ
MODÁVAT, SLE ZUBŮ
MŮŽEŠ PRODÁVAT!

TY
D
A
N
S

CHCEŠ
ŽIT
BEZ
ZUBŮ?
TAK
MLČ
JIMAK
TI
DÁN
PŘES
HUBU!
MÁM
PLŮT
ZUBŮ
HÁDEK
TAK
DEJ
MI
PROSÍM
SVÁTEK.
VŽ
JE
TI
TO
JASNĚ?
TAK
PROSÍM
TĚ

12 K
M P A L

Divoký nápad

Smutné obrazy

Byl jeden malíř jménem Jan Povodník. Maloval obrazy, které znázorňovaly, jak se děti učí. Říkal: „Učit se je potřeba, která nejde vynahradit.“

Když se koukal na obrazy, které dělal podle skutečnosti, uviděl, že ani na jednom nemají děti úsměv na tváři. Hned se rozjel na ministerstvo školství.

Tam se setkal s ministryní školství. Řekl jí: „Děti ve škole už se skoro nesmějí!“

Ministryně řekla: „No, to je docela blbé, pokusím se s tím něco udělat.“

Jan poděkoval a jel domů.

Po roce jel do škol a viděl děti smát se. Byl šťastný.

Otázka: Co byste udělali vy, kdybyste byl(a) ministr(yně)?

D. Kriegler

Židle

Židle, co je to židle?

Někteří vidí židli jako místo vyhrazené pro odpočinek nohou, ale já vidím loď na moři. Když sednu na tu dřevěnou palubu a lehce se odstrčím pádlem od břehu (tedy od stolu), začne ten pocit, který známe už od embrya, pocit houpání a uspávání.

Svádíme boje s mořskými příšerami, které se nás snaží potopit, ale my stejně vždy dokážeme svou loď ovládat a Krakena zkrotit. Ale pak si toho všimne Poseidon a řekne: „Sloh o tom, proč se nemám houpat na židli.“

Já židle

Je spousta lidí na světě, co se nade mnou ani nezamyslí, jenom když jsem v nějakém obchodě a člověk si řekne „Ta je hezká, tu si vezmu“.

Je mnoho studentů, kteří si sednou, škrábou do mě, kreslí po mně a zahřívají mě svými zadnicemi. Najdou se ale i tací, kteří si sednou a hned mě berou na moře. Stačí jeden pohyb a rázem jsem na vlnách, svádím boje s vlnami a mořskými příšerami, které se mě snaží potopit, ale naštěstí mám zkušeného kormidelníka, který je na moři jako doma.

Ale pak se objeví on, Poseidon, a udělí mému kormidelníkovi trest. Tomu jedinému potěšení je rázem konec.

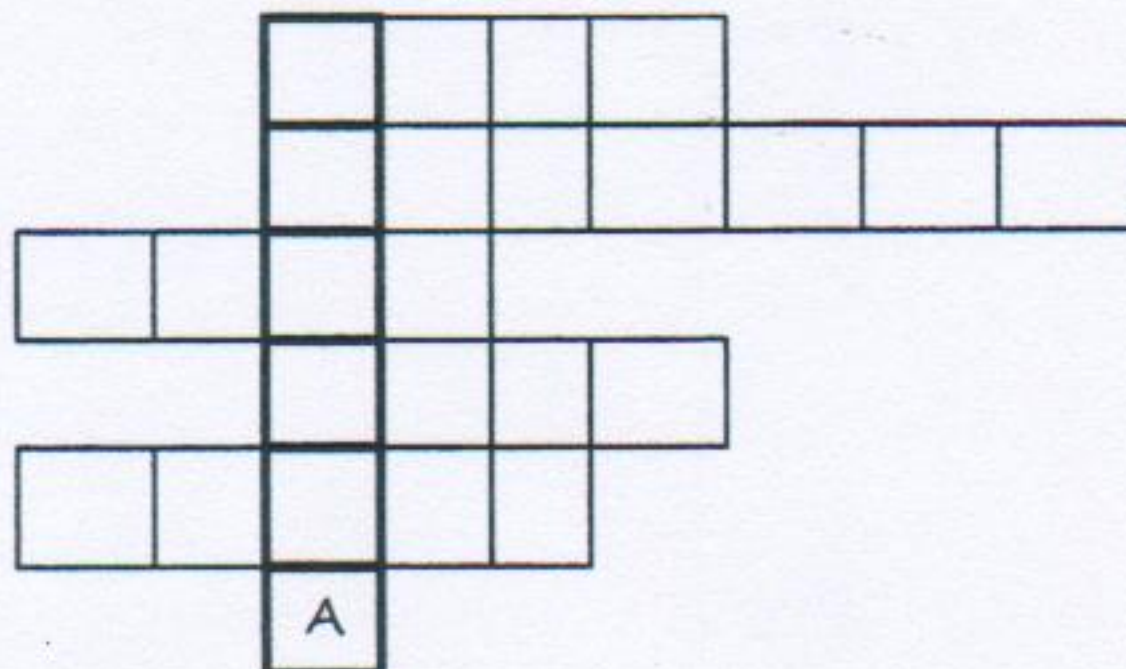
HrA

REBUSY

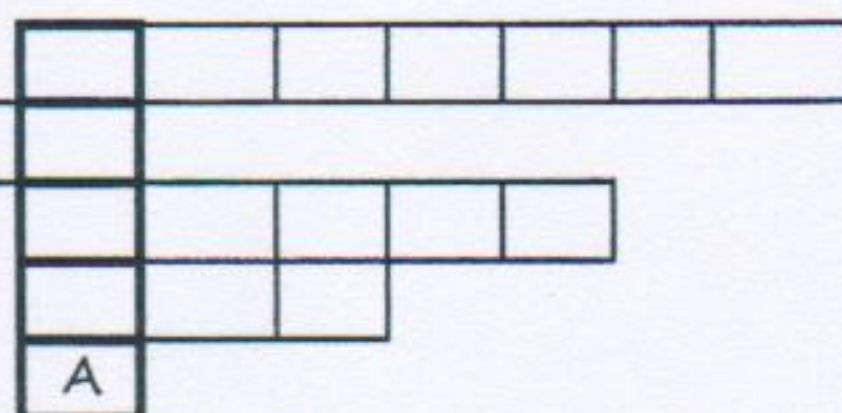
obtížnost 1

Pepíček přijde do obchodu, nakoupí si a přijde k pokladně, a paní prodavačka řekne " kouzelné slůvko " a Pepíček odpoví (viz. tajenka)

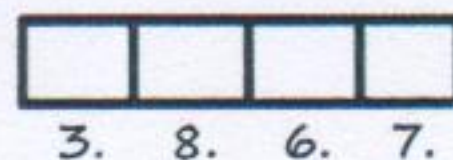
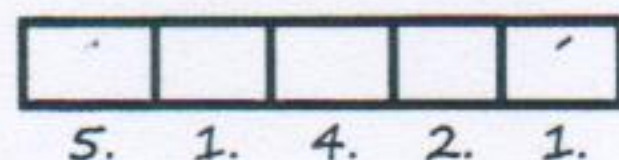
1. nejvyšší evropské hory
2. maminka maminky
3. jaké je teď roční období (15.6.)
4. jak zdravíš kamarády
5. oblíbený hnědý nápoj z mléka

6. široká rovná silnice
7. psací nástroj
8. žluté podlouhlé exotické ovoce
9. žije ve vodě a chodí pozpátku

obtížnost 2

1. Kde žijí sloni
A) v Asii E
B) ve světě pohádek K
C) v Austrálii U
2. Původní jméno věrozvěsta Cyrila
A) Kostlivec Z
B) Žádné (stále se jmenoval Cyril) D
C) Konstantin K
6. Mezi naše sousedy patří
A) Německo R
B) Transilvánie G
C) Rusko L

3. Kdo vytvořil známou značku Apple
A) Steve Jobs J
B) Praotec Čech D
C) John Lennon M
4. C.S. Lewis napsal
A) Harry Potter I
B) Letopisy Narnie Z
C) Robin Hood Y

8. Jaká je teplota v jádru země
A) 7 000°C A
B) - 10°C G
C) 10 000°C Ú
5. Přemysl Otakar II byl král
A) železný a stříbrný Q
B) železný a zlatý H
C) železný a bramborový S

7. Karel IV žil v
A) v 22. století H
B) v 13. století R
C) v 14. století O

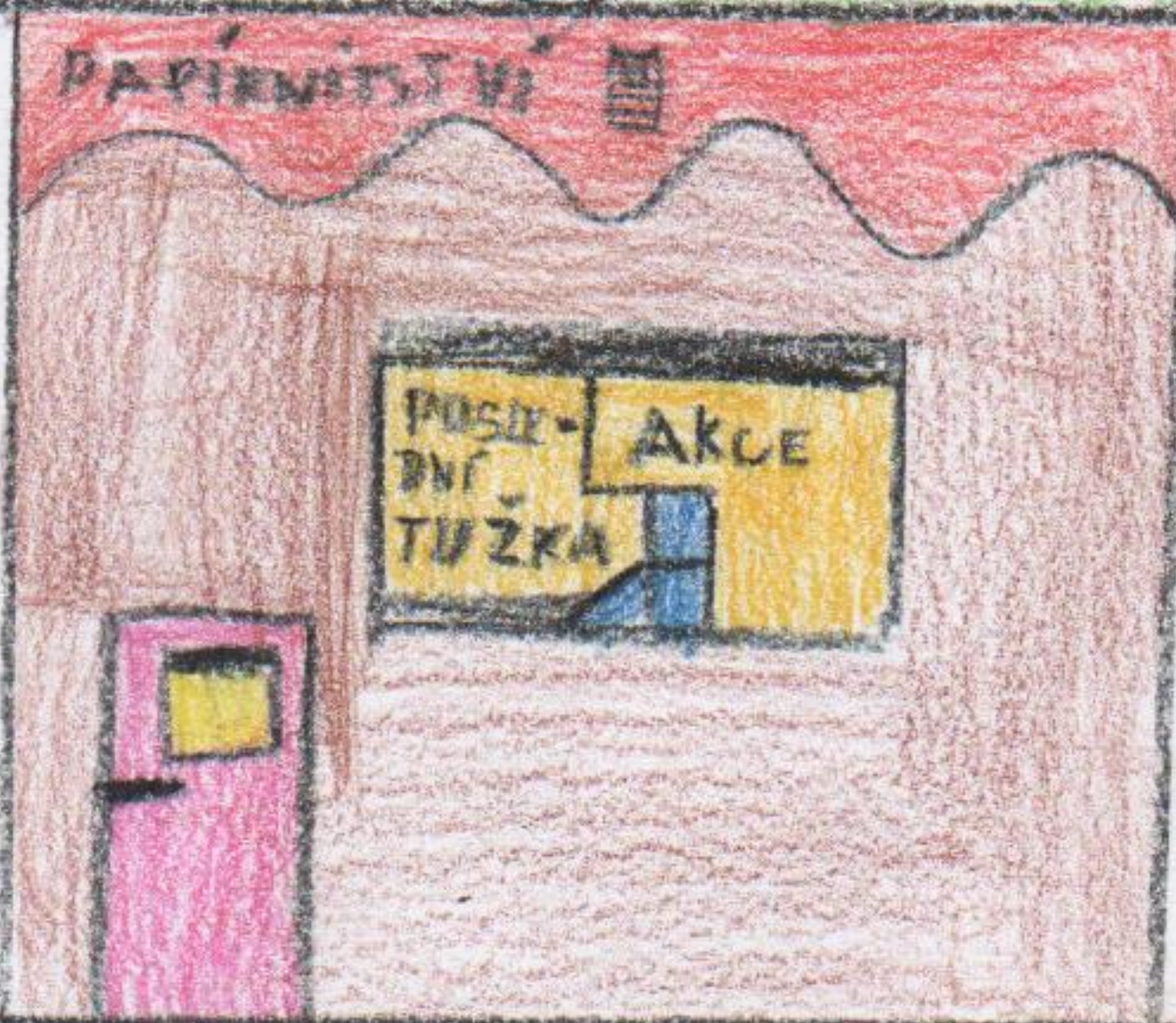
JOP

Boj o TUŽKU

O MINUTU POZDEJ

VOBCHODE

NE MOJE

PRAŠK

POBOJI

ŠKODA

IVAN VADICA'K A TEREŠAŠINA'KOV

SMAJLÍK LILÍK

LILÍK, BYL MALÝ SMAJLÍK A BYDLEL V MALÉM DOMKU. BYLO LÉTO, A NESKUTEČNĚ HORKO. LILÍK DOSTAL CHUŤ NA ZMRZLINU RADŠÍ SIJI UDĚLAT SÁM! A ZAČAL.

RECEPT NA DOMÁCÍ ZMRZLINU:

ZMRAZENÉ DVOCE (ANODY), LENCE ROZMRAZÍME,
ZASYPEME CUKREM (JAKÝM KOLI), ROZMIXOVAT TYČOVÝM
MIXÉREM, ZALIJEME SMETANOU A ZAMÝCHAME. IVAN K. TERKA M.
MŇAM! ZMRAZIT
TERKAŠ.

ŽÁROVKA

PYŠNÍ SE NÁM ŽÁROVKA:
„NEJSEM ŽÁDNÁ BĚBOVKA!
ŽÁROVKA SE PYŠNÍ DÁL:
„MĚL BY SI MĚ VZÍT PAN KRÁL!
„KORUNKU BYCH NOSILA, NA OPLÁTKU SVÍTILA!
JAK TO ŽE JSI SI TAK JISTA?
PROTOŽE JSEM TUŽE ČISTA!
PAN KRÁL BY BYL CHUDÁČEK,
PLAKAL BY NA BRYNDÁČEK.
PAN KRÁL BUDE OSLAVOVAT,
DÁME TĚ DO POPELNICE: NA FOUKANÝ
ODPAD

stal se trapas. Včera
jsem byl v restauraci
a strašně moc se
mi chtělo prdnout.

No a dál?

Hrála tam strašně moc
nahlas hudba, tak jsem si
prdnul a myslil si, že to
nebude slyšet.

AC

No a Pak jsem
si uvědomil, že jsem
měl sluchátko a
poslouchal jsem hudbu.

Sedí na lavičce blázen a

jí lentilky. Jedna mu spadne a

blázen se poškrábe za uchem

a vysype všechny lentilky

na zem a řekne „!CHYŤTE JÍ!“

Autorů: Jindřich Žert a Max Vojtíšek 5.A

!Přečti si a nahlas!

1. Přečti si první sloupec ze zhora dolů.
2. Přečti si druhý sloupec ze zhora dolů.
3. Přečti si druhý sloupec ze zdola nahoru.
4. Přečti si první sloupec ze zdola nahoru.

Kině

Reklamy

Film

První sloupec

žába
slovo
řekl
aby
řulPase
toho
donutil
jsem
kolikrát

druhý sloupec

žába
žába
žába
žába
žába
žába
žába
žába
žába

hmm
to je má
drahý.

to
CHCI!

JAZYKOLAMY

Byl jednou jeden Řek, a ten mi řek, abych mu řek, kolik je v Řecku řeckých řek. A já mu řek, že nejsem Řek, abych mu řek, kolik je v Řecku řeckých řek.

Od poklopu ku poklopu

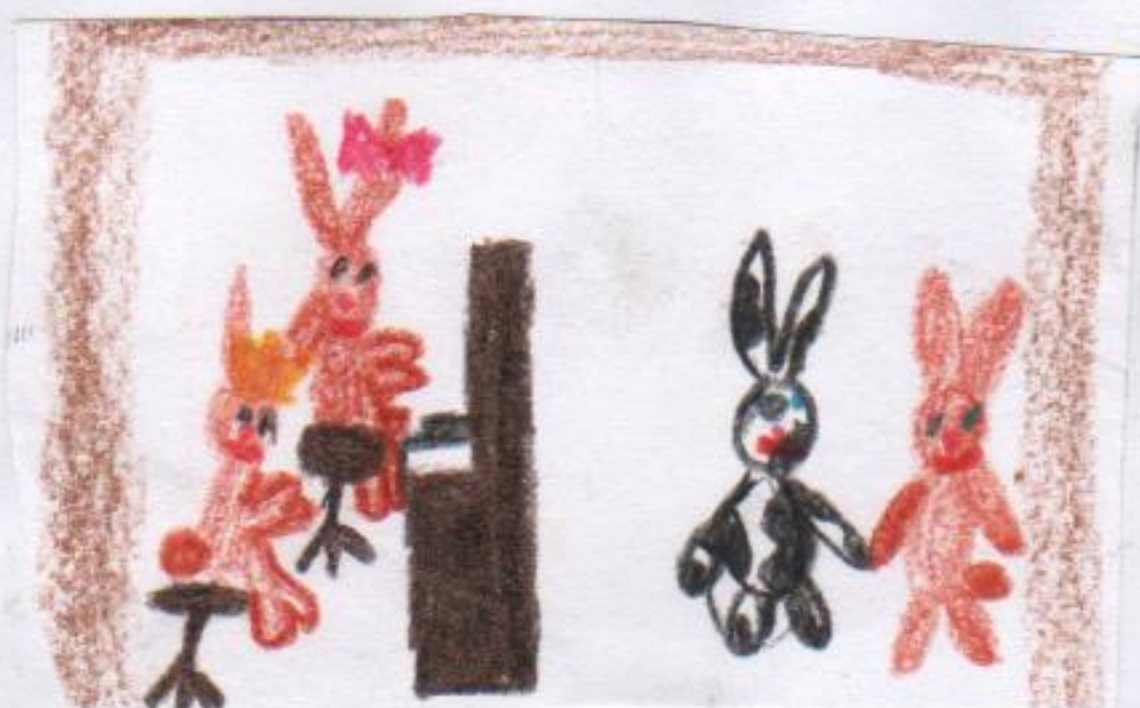
kyklop

kouli

koulí.

Králíček králičí král s králicí Klárou na klavír hrál. Králice Klára dobře hrála a králíčata tancovala. V králíkárně měli bál králíčata, Klára, král.

Sysli myslí, že v té piksly je syslí müsli.

TONGUE TWISTERS

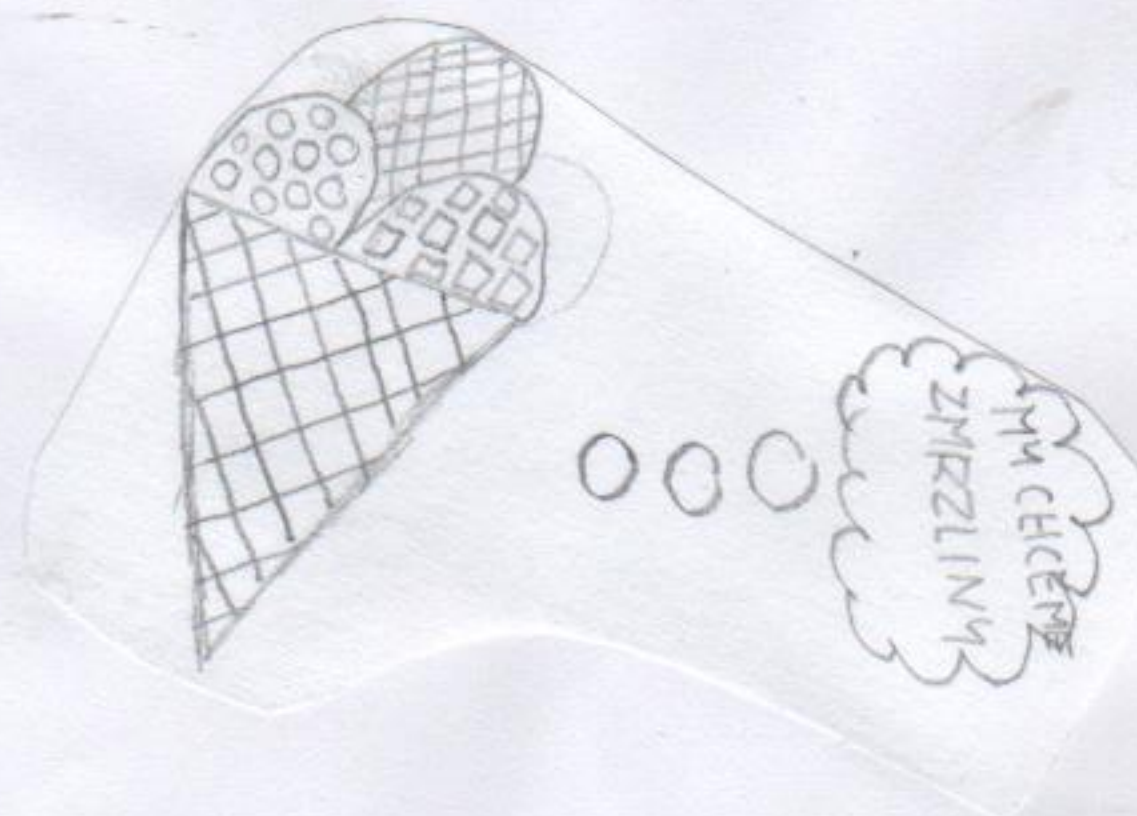
A sailor went to sea to see, what he could see. And all he could see was sea, sea, sea.

I scream, you scream,

we all scream

for ice cream!

A skunk sat on a stump.

The stump thought the skunk stunk.

The skunk thought the stump stunk.

What stunk? The skunk or the stump?

When a doctor falls ill another doctor doctors the doctor. Does the doctor who doctors the doctor doctor the doctor the way the doctor he is doctoring doctors? Or does the doctor doctor the way the doctor who doctors doctors?

Animals

It is almost human. It is hairy. It has teeth. _____

It is man's best friend. They are related to wolves. It is domestic. _____

It has a long mouth. It has sharp teeth. It is a reptile. _____

It talks a lot. It flies. It has a beak. _____

It is slow. It is like a rock. It has a beak. _____

It can jump far. It is fast. It has a pocket. _____

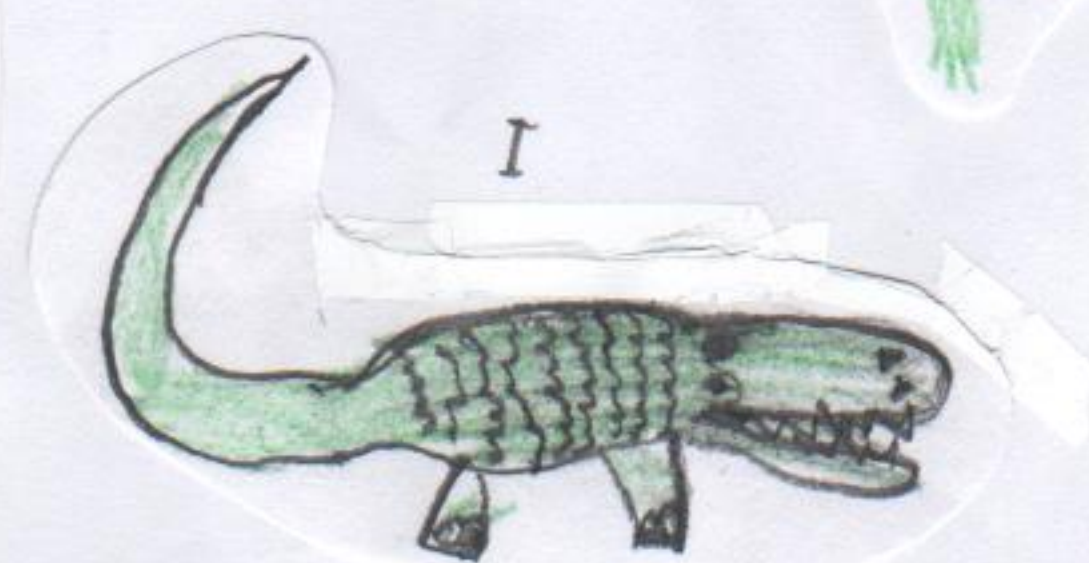
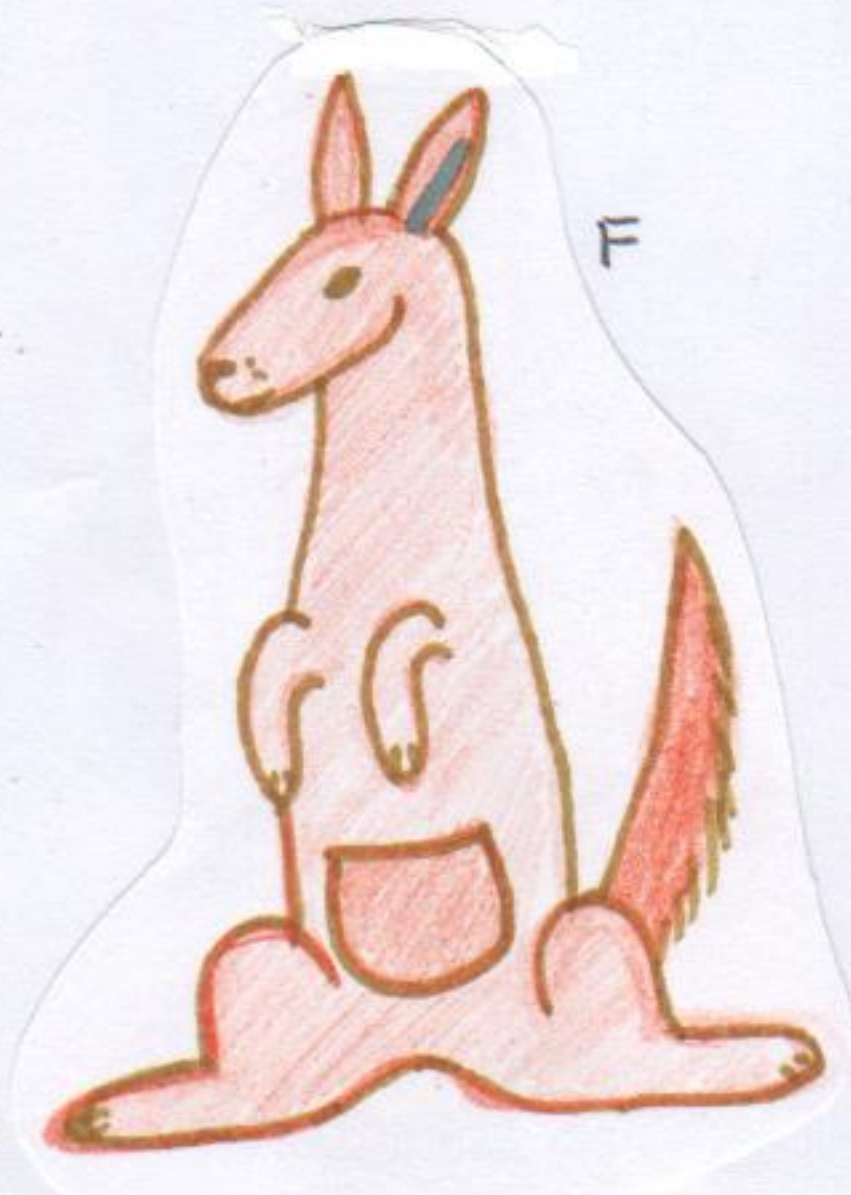
It is a bird. It cannot fly. It has a beak. _____

Do not lick it. It is small. It jumps. _____

It has venomous fangs. It has scales. It can choke. _____

It can fly. It is a mammal. It has teeth. _____

It swims. It can have teeth. It has scales. _____

The ugly monster

He has small teeth , a small ear , giant eyes, a giant head, small hands and small arms. He also has the biggest legs and feet. His body is thin but long. He is very ugly but on the inside he is beautiful.

The beautiful monster

He has a short beak, tiny ears, two eyes , no nose and a normal head. He also has a big wing, two feet and a small tail. He is the most beautiful monster that ever existed.

12+

FILMOVÝ
FESTIVAL
9. TRÍDY

2016

12+

KDY:

21.6.2016

V KOLIK:

17:30 hod.

CENA: 40 Kč

12+

12+

12+

12+